

Hồi 45

Phong Ma Động

Những tướng Sử Quách có thể thộp được Triệu Nguyệt Băng Linh xé xác ra nhưng tay y chưa chạm vào thể pháp của nàng thì một chiếc bóng đỏ ối lướt vụt qua. Chiếc bóng đó đẩy Băng Linh qua bên, đồng thời dựng chướng võ thẳng tới trảo quỷ của Sử Quách.

- Âm...

Sau tiếng sấm chướng dữ dội, Sử Quách trượt dài về sau những năm bộ còn Huyết y nhân thì cũng thối liền năm bộ. Cước pháp của Huyết y nhân lún xuống sàn đá biệt thất, để lại những dấu giày.

Vạn Gia Sinh Phật lão Ma Thần đang ngồi trên chiếc ghế bằng ngọc thạch đứng phắt lên nhìn xuống cục trường.

Đến lúc này thì quần hào cũng nhận ra chân tướng thật của Huyết y nhân là Hoạt Thiên Ma Âu Dương Đình. Chỉ với một Thiên Ma Sử Quách thôi đã khiến quần hùng hồn siêu phách lạc, nay lại có thêm Hoạt Thiên Ma Âu Dương Đình càng khiến quần hào khủng hoảng hơn.

Vạn Gia Sinh Phật Hoạt Thần Y nhìn xuống Âu Dương Đình hừ nhạt rồi nói:

- Hóa ra là Hoạt Thiên Ma Âu Dương Đình.

Âu Dương Đình nhìn lên Hoạt Thần Y gần giọng the thé:

- Chính bốn Thiên Ma.

Vạn Gia Sinh Phật cau mày, lớn tiếng nói:

- Âu Dương Đình... Người là người của Ma giới sao lại đứng về bên bọn tục nhân?

Âu Dương Đình dùng tay quạt ngang đôi môi màu chỉ xám ngoét rồi nói:

- Vậy sao không hỏi lão. Lão là tục nhân mà lại đứng về Ma đạo?

Vạn Gia Sinh Phật Hoạt Thần Y ngửa mặt cười khanh khách. Lão vừa cười vừa nói:

- Hoạt Thiên Ma... Lão phu có thể trả là câu hỏi của người đó, nhưng không biết người có trả lời câu hỏi của bốn Ma Thần được không?

- Lão trả lời câu hỏi của bốn Thiên Ma, bốn Thiên Ma sẽ trả lời câu hỏi của lão.

- Tốt... Bốn Ma Thần là tục nhân nhưng lại đứng về Ma giới bởi vì bốn Ma Thần tạo ra ma đạo kia mà. Người hiểu chứ. Sau ngày hôm nay bốn Ma Thần vừa là chủ nhân của Ma giới vừa là chủ nhân của tục giới. Câu trả lời của bốn Ma Thần được chứ?

Âu Dương Đình hừ nhạt rồi nói:

- Câu trả lời của lão được đó.

- Thế còn câu trả lời của người thì sao nào?

- Ta đã là người của Ma giới, tất không thể tồn sinh trong nhân giới. Nên ta quyết định đứng về phía tục nhân để khai đường cho ma nhân trở lại với Ma giới của mình.

Vạn Gia Sinh Phật cau mày hỏi:

- Ai nói với người điều đó?

- Dương Tiểu Ngọc.

Vạn Gia Sinh Phật thét lên:

- Cũng tại ả ma đầu Dương Tiểu Ngọc... ả nói gì người cũng tin sao?

- Bây giờ thì ta đã tin Tiểu Ngọc.

- Tại sao người tin Mỹ Diện Đường Lang Dương Tiểu Ngọc? Người không biết ả là hạng người gian trá, chỉ giả vờ đứng về ma giáo, tự khoác cho mình cái áo biển thái và dâm tà chỉ vì muốn giúp bọn tục nhân chống lại ma giới sao?

Âu Dương Đình trang trọng nói:

- Dương Tiểu Ngọc là hạng người như thế nào cũng được... Ta vẫn tin vào nàng. Bởi vì nàng thật lòng yêu ta... và ngược lại ta yêu nàng.

Vạn Gia Sinh Phật phá lên cười khanh khách. Lão vừa cười vừa nói:

- Hoạt Thiên Ma Âu Dương Đình... người hồ đồ như thế ư. Người nghĩ Ma nhân và tục nhân có thể hòa hợp với nhau được à? Người mãi mãi là ma nhân trong ma giới, sao có thể hòa hợp với ả được. Cũng lạ thật, một ma nhân như Âu Dương Đình mà cũng yêu được. Người làm cho bốn Ma Thần nực cười đó.

- Lão cười cũng được... Nhưng ta thì không cười. Bởi bây giờ ta đã chọn cho mình con đường đi của một Ma nhân như thế nào rồi.

Âu Dương Đình rít giọng nói:

- Tất cả Ma nhân trong Phong Ma động này đều phải theo bốn Hoạt Thiên Ma về với Ma giới. Vạn Gia Sinh Phật cau mày gần giọng nói:

- Người có thể lệnh được cho chúng nhân ma à?

Lão lắc đầu:

- Âu Dương Đình người không thể làm được điều đó đâu. Và người cũng không thể đảo được cục trường hôm nay. Người chỉ có mỗi một con đường duy nhất mà bốn Ma Thần dành cho người.

- Người chọn cho ta con đường nào?

- Người phải quay lại với cảnh giới ma giới. Nhưng chỉ một mình người thôi. Trong cảnh giới đó người sẽ là hồn ma cô độc và vất vưởng. Đó là sự trừng phạt mà bốn Ma Thần dành cho người.

- Bốn Hoạt Thiên Ma chỉ quay lại ma giới cùng với những ma nhân, nếu có ác nhân Ma Thần nữa thì càng tốt.

Vạn Gia Sinh Phật Hoa Thần Y ngửa mặt cười khanh khách. Lão vừa cười vừa nói:

- Nghe người thốt ra câu nói này khiến cho bốn Ma Thần cùng nực cười hơn đó.

Âu Dương Đình cất giọng the thé:

- Lão có nực cười hay không thì Hoạt Thiên Ma cũng không để cho lão thực hiện được giấc mộng bá vương của mình đâu.

Vạn Gia Sinh Phật thét lên, chỉ tay xuống Âu Dương Đình:

- Người phản bội ma đạo... Người phải chết.

- Lão không phải tức giận như vậy. Âu Dương Đình đã chết lâu rồi, chứ không phải đợi đến ngày hôm nay đâu.

Vạn Gia Sinh Phật rống lên:

- Thiên Ma Sử Quách, giết gã đi.

Mệnh lệnh của Vạn Gia Sinh Phật phán ra, Sử Quách như một con thú say máu đói mồi lao thẳng đến Hoạt Thiên Ma Âu Dương Đình.

Âu Dương Đình chẳng chút e dè, hú lên một tiếng vang động rồi lướt đến đón đầu Sở Quách.

Những tiếng sấm chưởng chát chúa trời lên làm rung chuyển tòa Phong Ma cổ động. Rồi hai gã Thiên Ma quần chặt lấy nhau làm một. Quần hùng thị chứng không khỏi siêu hồn tán mật khi thấy hai gã ma nhân tạo ra một con trốt khi quần tròn lấy họ, chẳng còn nhận ra người nào là Hoạt Thiên Ma Âu Dương Đình còn ai là Thiên Ma Sở Quách.

Vạn Gia Sinh Phật Hoạt Thần Y từ từ ngồi lại chiếc ngai bằng ngọc thạch định nhãn nhìn xuống quần hào.

- Sự xuất hiện đột ngột của Hoạt Thiên Ma Âu Dương Đình buộc bốn Ma Thần phát đại khai sát giới với các người. Còn võ lâm chỉ còn lại một bốn Ma Thần và các ma nhân đã tự thành thôi.

Quần hùng dồn lại thành vòng tròn. Tất cả đều rút binh khí.

Tuệ Quang đại sư chấp tay niệm Phật hiệu rồi nói:

- Triệu lão thí chủ... Ngay cả một ma nhân như Hoạt Thiên Ma Âu Dương Đình còn biết quay đầu về chính đạo. Sao Triệu thí chủ không quay đầu hướng thiện mà hóa giải ma chướng cho bá tính.

Vạn Gia Sinh Phật hừ nhạt rồi nói:

- Đại lão hòa thượng... Bốn Ma Thần không thích nghe những lời nói giáo huấn của Phật môn đầu. Hôm nay chỉ có sự quyết định. Một là võ lâm của các người. Hai là ma đạo của bốn Ma Thần. Nhưng bốn Ma Thần nghĩ, Ma đạo tồn sinh trong nhân giới còn tốt hơn bọn tục nhân các người.

Vạn Gia Sinh Phật nói dứt lời, chỉ tay xuống quần hùng võ lâm.

- Giết hết chúng tục nhân đó đi.

Lũ ma nhân từ trên những hành lang vòng quanh theo đại thất cổ động Phong Ma đồng loạt tru lên những tiếng nghe thật quái gở. Chỉ nghe tiếng âm thanh tru tréo của bọn Ma nhân thôi, quần hào đã hồn siêu phách lạc, thậm chí có người không nắm được binh khí mà buông ra chực quỳ xuống van xin Vạn Gia Sinh Phật.

Lúc này lão Ma Thần Vạn Gia Sinh Phật đầu màng đến những tiểu tiết đó nữa, mà phát động huyết lĩnh cho bọn ma nhân. Sau một hồi tru tréo inh ỏi, lũ ma nhân từ trên những hành lang quanh đại thất cổ động Phong Ma rào rào lướt xuống tợ bầy ong vỡ tổ lao tới quần hùng đang quay tròn đứng túm tụm bên dưới.

Những tưởng đầu một cảnh mưa máu sẽ rưới ngập cổ động Phong Ma bởi lũ ma nhân, thì một chớp kiếm xanh rờn xuất hiện. Màn kiếm tạo ra một màn lưới Thiên la địa võng húng lấy lũ ma nhân đang rào rào lao xuống.

Một cảnh tượng khủng khiếp diễn ra mà trăm năm không thể tái diễn.

Màn lưới chớp kiếm xanh rờn kia như một tấm lưới tử vong húng lấy bọn ma nhân. Lũ ma nhân chẳng khác nào bầy thiêu thân bất kể sự sinh tồn của chúng trong nhân giới, cứ ào ào lao vào. Thân chất thành gò, trước sự chứng kiến sững sờ của Vạn Gia Sinh Phật lão Ma Thần.

Vạn Gia Sinh Phật hú lên một tiếng.

Lũ ma nhân không lao xuống nữa nhưng lúc này chỉ vờn vờn không tới mười gã.

Màn chớp kiếm tử vong thiên la địa võng cũng vụt tắt và người phát động chớp kiếm tử vong đó không ai khác mà chính là Kim Ngạo Thiên.

Thu hồi kiếm quang, Ngạo Thiên nhìn lão Ma Thần Vạn Gia Sinh Phật Hoạt Thần Y.

- Kim Ngạo Thiên.

Rọi sát nhãn vào Vạn Gia Sinh Phật Hoạt Thần Y, Ngạo Thiên từ tốn nói:

- Kim Ngạo Thiên không đến quá muộn chứ?

Một chút bối rối hiện lên mặt lão Ma Thần Vạn Gia Sinh Phật. Lão miễn cưỡng nói:

- Đúng là tiểu tử không đến muộn.

- Thế thì tốt rồi.

Lời vừa dứt thì Kim Ngạo Thiên bất ngờ vung hữu thủ. Mười chiếc ám tiễn hình tam giác đồng loạt thoát ra khỏi tay chàng, như mười tia chớp trời sáng rực, lướt vụt đến mười gã ma nhân còn sót lại. Mười chiếc ám tiễn hình tam giác tựa như những ngọn trủy thủ cắt phắt ngay thủ cấp của mười gã ma nhân. Mười chiếc đầu rơi khỏi cổ bọn ma nhân, rơi xuống sàn đá biệt thất, lăn lông lốc. Mười thân ảnh Ma nhân vẫn cứ đứng đực ra như tượng chẳng mấy chốc chúng tự rữa ra, cuối cùng chỉ còn lại mười bộ khô cốt không có đầu.

Kim Ngạo Thiên buông tiếng thở dài rồi nói:

- Vạn Gia Sinh Phật tiền sinh có chịu cải tà qui chánh không?

- Không là vua trong nhân giới thì lão phu cũng làm chúa trong ma giới. Kim tiểu tử hiểu chứ?

- Tiền sinh nói thế đủ để Kim Ngạo Thiên hiểu về tiền sinh.

Nói dứt câu Kim Ngạo Thiên điểm mũi giày, thi triển khinh công thần kỳ lao thẳng về phía Vạn Gia Sinh Phật Hoạt Thần Y.

Băng Linh buột miệng nói:

- Tiểu ca... gia gia...

Lời còn chưa dứt trên hai cánh môi nàng thì kiếm của Kim Ngạo Thiên điểm tới yết hầu Vạn Gia Sinh Phật.

Vạn Gia Sinh Phật lão Ma Thần gần giọng nói:

- Ta không dễ để cho Kim tiểu tử đắc lợi đâu.

Lão vừa nói vừa dụng một thức Đồng Tử Bái Quan Âm, chớp đôi bản thủ đỏ ối thẳng vào lưỡi kiếm của Kim Ngạo Thiên.

- Chát...

Vạn Gia Sinh Phật Hoạt Thần Y dồn công lực vào song thủ. Lão thét lên một tiếng thật lớn.

Liền sau tiếng thét đó, thanh trường kiếm tỏa sắc xanh rờn của Kim Ngạo Thiên như thể bị Vạn Gia Sinh Phật đánh bật ra khỏi tay, bắn lên không trung.

Lưỡi kiếm còn lơ lửng thì hai người liền thủ giao nhau một lúc mười chiêu với tất cả nội lực bình sinh.

- Ầm... Ầm... Ầm... Ầm...

Vạn Gia Sinh Phật không ngừng thối bộ sau khi giao chiêu đón thẳng đỡ thẳng tới Kim Ngạo Thiên.

oOo

Trở lại cuộc đấu của Hoạt Thiên Ma Âu Dương Đình và Sử Quách. Hai người quấn chặt lấy nhau làm một, không rời nhau ra. Cả hai chẳng khác nào bóng với hình.

Khi màn khí xoay chung quanh Âu Dương Đình và Sử Quách tan biến, quần hùng nhận ra Âu Dương Đình và Sử Quách ôm chặt lấy nhau. Người này cắn vào cổ người kia và ngược

lại. Thế pháp của Âu Dương Đình lẫn Sử Quách run lên bần bật cùng với những âm thanh ư ử phái ra từ cửa miệng của cả hai người.

- Ầm...

Hoạt Thiên Ma Âu Dương Đình và Sử Quách văng về hai phía, ma nhân của họ lồi hẳn ra ngoài. Trên cổ của hai người là hai vò máu đen kịt bốc mùi xú uế nồng nặc, mà chỉ ngửi thôi quần hùng đã xây xẩm cả mày cả mặt.

Âu Dương Đình và Sử Quách văng ra hai phía, nằm dài dưới sàn đá. Sử Quách trệu trạo nghiêng răng ken két, sắc diện ma nhân càng lúc càng chảy dài ra trông thật khó coi.

Bên đây Hoạt Thiên Ma Âu Dương Đình cũng chẳng khác gì Sử Quách. Mặt y thậm chí trông càng gớm ghiếc hơn họ Sử. Y thở hổn hển như người sắp trút hơi thở cuối cùng. Hai tay y bấu sàn đá cố gượng ngồi lên nhưng chẳng thể nào gượng được.

Dương Tiểu Ngọc từ ngoài thạch đạo Phong Ma chạy vội vào. Nàng chỉ nhìn qua cuộc giao thủ giữa Ngạo Thiên với Vạn Gia Sinh Phật rồi lao đến bên Hoạt Thiên Ma Âu Dương Đình. Nàng chẳng một chút e dè bước chân mạo ma nhân gớm ghiếc của Âu Dương Đình mà đỡ lấy hắn ngồi lên dựa vào ngực mình.

Tiểu Ngọc nói:

- Âu Dương Đình...

- Dương Tiểu Ngọc... Ta đã làm tất cả vì nàng... Nàng yêu ta chứ?

Tiểu Ngọc gật đầu:

- Tiểu Ngọc yêu chàng.

Âu Dương Đình nhoẽn miệng gượng cười.

Tiểu Ngọc kê mạch môn của mình vào miệng Âu Dương Đình hồi hả nói:

- Âu Dương Đình... hãy dùng máu của Tiểu Ngọc mà hồi phục ma khí trong nội thể chàng.

Vừa nói lẽ vừa trào ra khước mắt Dương Tiểu Ngọc.

Âu Dương Đình khẽ lắc đầu rồi nói:

- Nàng đã từng nói với ta thế nào?

- Ma nhân không thể tồn tại trong nhân giới.

- Ta luôn nhớ lời nói đó... và ta đến cổ động Phong Ma cũng vì lời nói của nàng. Ta đã là ma nhân phải quay về với ma giới của mình chứ. Ta có dùng máu của nàng để hồi phục ma chướng trong nội thể cũng không thể tồn sinh trong nhân giới kia mà.

Y gượng cười rồi nói tiếp:

- Trước đây ta từng nghĩ sẽ không bao giờ rơi vào bẫy tình của nàng nhưng đến lúc này ta đã nghiệm ra... Ta không thể nào thoát khỏi bẫy tình của Mỹ Diện Đường Lang.

Tiểu Ngọc lắc đầu từ tốn nói:

- Âu Dương Đình... Thiếp không đặt bẫy tình chàng đâu... mà thật lòng yêu chàng.

Âu Dương Đình khẽ gật đầu:

- Ta có về với cảnh giới của mình cũng nhớ mãi câu nói này của nàng. Dương Tiểu Ngọc... ta yêu nàng nhiều lắm.

- Tiểu Ngọc cũng yêu chủ nhân.

Nàng nói dứt câu thì Âu Dương Đình rùng mình một cái. Cùng với cái rùng mình đó, y ngã đầu dựa vào vai Tiểu Ngọc. Thể pháp y từ từ rã ra thành bụi cuối cùng chỉ còn tro lại chiếc đầu lâu trắng hếu dựa vào vai Mỹ Diện Đường Lang.

Phía bên kia, Sử Quách cũng tru tréo, rồi quần thân ra. Y gồng cứng thể pháp để chịu sự đau đớn tột cùng bởi hiện tượng thân xác rã rời.

Triệu Nguyệt Băng Linh toan bước đến với Sử Quách thì Tuệ Quang đại sư cản nàng lại:

- Triệu tiểu thư... Tửu quỷ Sử Quách đã chết rồi.

Sau một hồi tru tréo lẫn lộn, Sử Quách cũng nằm ưỡn ra, cuối cùng chỉ còn lại bộ khô cốt, chẳng khác gì Hoạt Thiên Ma Âu Dương Đình.

Tuệ Quang đại sư niệm Phật hiệu.

- A di đà Phật.

oOo

Trở lại cuộc giao thủ giữa Kim Ngạo Thiên và Vạn Gia Sinh Phật lão Ma Thần. Hai người giao nhau đúng mười chiêu. Ngạo Thiên dồn Vạn Gia Sinh Phật Hoạt Thiên Ma vào sát vách đá đại thất Phong Ma động. Cùng lúc đó thanh trường kiếm rơi xuống. Bằng một

thủ pháp cực kỳ uyển chuyển và chính xác, tả thủ Ngạo Thiên vươn ra, bắt gọn lấy đốc kiếm của thanh kiếm. Chàng lách bộ qua trái, đồng thời điểm mũi kiếm vào đúng tâm huyệt của lão Ma Thần Vạn Gia Sinh Phật.

Vạn Gia Sinh Phật lão Ma Thần chưa kịp đề khí thì đã bị khống chế bởi mũi kiếm của Ngạo Thiên. Lão bặm môi nhìn Ngạo Thiên:

- Ngạo Thiên... Người trả thù cho Kim gia à?

- Không.

- Thế người đâu có lý do gì để giết ta... Huống chi Triệu Nguyệt Băng Linh có tình với người. Và Băng Linh đã từng cứu mạng người nhiều lần.

- Ngạo Thiên sẽ trả lại cái mạng này cho ái nữ của tiền sinh. Còn Ngạo Thiên vẫn phải giết tiền sinh.

- Lão hủ và phụ thân người, Bát Giới hòa thượng là tri kỷ với nhau. Nếu người không run rủi làm người của Kim trang thì lão hủ đã là nghĩa phụ của người.

Lão buông tiếng thở dài:

- Bát Giới hòa thượng phụ thân người vẫn còn thiếu lão hủ một cái mạng.

- Ngạo Thiên có nghe Dương Tiểu Ngọc tử tử nói đến điều đó. Nhưng văn bối cũng không thể vì ân oán giữa phụ thân và Kim gia mà tha cho tiền sinh.

- Tại sao... Lão hủ nghĩ người là người ân oán phân minh.

- Rất phân minh nên không thể tha cho tiền sinh. Văn bối phải giết tiền sinh vì bá tính chúng sinh. Vì những sinh linh mà tiền sinh đã biến thành ma nhân chết bởi kiếm của văn bối.

Vạn Gia Sinh Phật gượng nói:

- Tiểu tử không thể giết lão phu được.

Buông một tiếng thở dài, Ngạo Thiên nói:

- Muốn văn bối không giết tiền sinh thì tiền sinh đừng tạo sát nghiệp ma chướng.

Chàng buông một tiếng thở dài nữa, nói tiếp:

- Văn bối muốn giữ công đạo, kiếm phải vô tình.

Nói dứt câu, Ngạo Thiên nheo mày đâm thẳng mũi kiếm vào tim Vạn Gia Sinh Phật Hoạt Thần Y.

Lão ôm lấy lưỡi kiếm, mặt nhăn hằn lại, máu trào ra hai bên cửa miệng lắp bắp nói:

- Kim tiểu tử...

Vừa nói Vạn Gia Sinh Phật Hoạt Thần Y từ từ khụy hai đầu gối xuống trước mũi giày của Kim Ngạo Thiên.

Triệu Nguyệt Băng Linh thét lên:

- Gia gia...

Một lần nữa Tuệ Quang đại sư phải chấp tay niệm Phật hiệu.

- A di đà Phật...

- o O o -